

Συμβούλιον κτηνῶν
ἐντὸς τὸν Ἀθηνῶν.

«Οπόταν αἰφνίς ἔμαθαν τάχοτριῶντα κτήνη
πῶς τώρ' ἀφορούσαν τὸ γένος των θὰ μείνῃ,
συνῆλθον εἰς Συμβούλιον μετὰ πολλῆς χαρᾶς
καὶ ἀμέως παρετάχθησαν ἐκεῖ κατὰ σαράς;
καὶ ἐν μέσῳ διαχύνεον καὶ ἀδρὸν φλαυρῶν
τοιαῦτα προσεφάνησεν εἰς ταῦρος γαυριδῶν.

«Ω βιθδα σεῖς ἀγαπᾶτα καὶ ἀροτρῶντα κτήνη,
τὰ εὐεργετικάτα καὶ καλίστα τῶν ὄντων,
ἔμάθετε τί διαδὸν καὶ πρὸς ἡμάς θὰ γίνη
καὶ ὁ φόρος θὰ καταργηθῇ ὅ των ἀροτρῶντων,
ὅποι ἐπῆλθε δὲ ἀντὸν δυστυχῶν πληθώρα
καὶ δλων μας τὰ κέρατα ἔβρισαν ὡς τώρα.

»Ημεῖς καταυλακόνομεν τῆς γῆς αὐτῆς τὸν χῶρον
καὶ βγαίνει σίτος, ἄχυφον, κριθῷ καὶ σανός,
καὶ συλλογὴν παντοδαπὴ λαχίσσων διεσόρδων,
ποῦ συγνά μᾶς ἀλλατεῖ Χριστὸν καὶ Παναγίαν,
καὶ ἡ μοχθόνυμεν πάντοτε καὶ ἰδρόνυμεν μάρτυρας
καὶ ἡ παχεῖς κόρος μας τιμάται δαυγκοῖτες.

»Δέδα μεγάλη καὶ τυμὴ ὑστὸν ἀνδρα τοῦ πυρος,
ποῦ μόνος του ἐννόησε πάος ἥλθεν δὲ καιρὸς
ν' ἀταλλαγῆσεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ φορολογίας,
ὅποι συγνά μᾶς ἀλλατεῖ Χριστὸν καὶ Παναγίαν,
δημος ἔμεις ἀ μένωντος δεσμῶν ἀποτινγόντων
δι κυρτωμένος τραχύλος κτηνῶν ἀροτρῶντων.

«Ἄς ἔχη κάθες ἀγαθὸν δὲ μέγας Στρατηλάτης,
ποῦ ἀγορεύει τὸ φρόγκα μαὶ ἐν τῆς δικῆς μας πλάτης.
Μονγορύστε τὴν δέξαντας ιουν, δὲ βοῦς ἀροτρῶντες...
ποὺς θὰ γίνη καὶ γ' αὐτὸν εἰς τὴν Βουλὴν κανγάς,
δημος ἔμεις ἀ μένωντος ὡς τότε σωπόντες,
καὶ ἡ μάλα τὰ βοῦδα σκέπτονται καὶ ἀλλα δεσμαγέας.

»Υψώσατε μέροντας τὴν κεφαλήν σας τώρα,
αὐτὸς μᾶς σώζει τοῦ λοιποῦ ἀπὸ καταδίωξεις...
στα κέρατά σας βάλτε τον, ό τηνή κερασφόρα,
καὶ σεῖς τὸ δέρμα σύρετε τῆς φωτεινῆς τοῦ δέρης.
Ἐμπρός, διπλός, κτυπήσατε τάκιμάτα σας ποδία,
κορδόνι μόνον καὶ γιλα μᾶς, κορδόνι καὶ τὰ βώδια.

»Τὸ κλέος του αἰώνιον παντοῦ δὲ διτανγάδη,
χωρὶς αὐτὸν νὰ λέγεται μονφλοῦμα καὶ ἡ Ἑλλάς,
καὶ ὅταν διείνος κυβερνᾷ πρὸς χώραν του νὰ βγάζει
τὸ γάλα τὸ παχύτερον ἐκάποτε ἀγελάς,
καὶ πᾶν τοκουμεῖδον εἴκολος νὰ πληρώνῃ
χωρὶς νὰ σφίγγεται πολλ καὶ δίχος νὰ θρωνύ.

»Μαζί μου στὸν Θεόδωρον μὲ σεβασμὸν ἔλατε,
καὶ κάθες του ἀντίσταλον ἀγίως κοντουλάτε,
πρὸ πάντων τὸν Χαρίλαον, αἴτον τὸν τετραπέρατο,
ποὺ πάντοτε ὡς δῆμος ἀπάνθων μας στέψει,
ποὺ μὲ τοὺς φρόγκους τοὺς βαρεῖς μᾶς γάνων τὸ κέρατο
καὶ κάνει μὲ τὸ κέρες μας Ἔγγλεικο μαπτεύει.

»Χαρῶμεν καὶ ἐπανέρχεταιο φόρος τῆς δεκάτης!...
εἰδες τῶν διντιάλων μας νὰ καταπαύσῃ ἡ λύσα,
καὶ ἔκειν' ἡ μαύρη "Βικουσα, η δουλή της Εκάτης,
ἔξαιφνης διπώς ἀλλοτε εἰς βοῦν μεταβληθείσα,
νὰ σκιάζει τὸν Χαρίλαον καὶ τούσας παλαβούς,
ποὺ θέλουν νὰ φορολογούν δροτριῶντας βόύς.

»Μὲ μονγρίσμα βαρύτατον ἔξαλλου μουσικής
ἄς μας δκούση σύρο του δ ὄγητο τῆς δεκάτης,
δόπταν δὲ ἀπονυμῆ ἐκ τῆς πολιτικῆς
εἰδες νὰ γίνη καὶ αὐτὸς ἀκμαίος ζευγηλάτης,
καὶ βοῦς παρεῖς νὰ κυβερνᾷ ἐν δῃ τῇ ἀκμῇ του
ώς δ "Απόλλων θρόκε τὰ βρύδια τοῦ Ἀδμήτου».

Αντά καὶ ἀλλο φρόνιμα καὶ συνετά εἰπόντος
τοῦ λιγυφόρου οὔγεος τοῦ καὶ ἀροτρῶντος,
ἐμβύθισαν ἐκ τῆς χαρᾶς οἱ σύντροφοι του τάρυοι,
ποὺ τὸν δραστήριον τιμῶν τὸν κερασφόρον κλάδον,
καὶ ἐξήκουσαν τὴν κεφαλὴν ἀγέροχοι καὶ γάροι
καὶ ἐφωδίησαν μουγγιζούντες κατὰ τῶν ἀγελάδων.

Καὶ ἐλίγιαις πεικιλίαις,
μ' ἀλλούς λόγους ἀγγελίαις.

»Ο Γάιανης "Αἰδονόπουλος, γνωστὸς ἀνὰ τὴν πόλιν
καὶ πρότος τῶν φραγκοφραστῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα δλην,
πολλὰ κασμίρια ἔφερε καὶ νινούρια τοῦ χαμόνος,
καὶ δὲν τὰ φθείρει εὔκολο ὁ πανδομάτωρ χρόνος.
Μὰ τώρα συνεταίρος τον καὶ ὁ ἀδελφός του μένει,
ὅπου κανεὶς "στὸ κόμιμο μ'" αὐτὸν δὲν παραμεγάνει,
καὶ θαύματα διπούδασε τῆς ποπτικῆς περίσσεια
στοῦ Βίντερ τὸ Κατάστημα, γνωστὸν εἰς τὰ Παρίσια.
Τέτοιο φραγκοφραστόδικο δέν είναι παῖς γέλα...
τὸ φάνημα του ἐντελές, τὸ κόμιμο του τρέλλα.
Σὲ κόρει "Αἰδονόπουλος ... εἰσαι καλά κομμένος ...
σὲ φέρει "Αἰδονόπουλος ... εἰσαι καλά φαμμένος.

»Ο Στεφάνος Στεφάνου ἐντὸς μικροῦ ἐκδίδει
δακτύναις τοῦ προθύμου εἰς πάν τον Κανσταντινίδη
τὸ Δίκαιον ἐκείνο τὸ καὶ Ρωμαϊκόν,
φρέλιμον τα μάλι εἰς πάντα Νομικόν.
Στεφάνεια εἰς διάλια καὶ συντομία πρότοι,
μά καὶ φυλοκαίλια καὶ ἀρκετὴ κομψότης,
εἰς χάρτας δὲ τόσας καὶ γνωστοὶ περιοσεῖς
καὶ φτηνεια δοη θέλαις, ω φοιτητὰ πτωχεῖ...
τὸ συνοτοῦ ἐνθέμος καὶ δὲ κύριος Κραστᾶς ...
τὴν περίτην "Οκτωβρίου αἱ Γενικαὶ Ἀρχαὶ.